

Arrest

nr. 195 954 van 30 november 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DESGAIN
Rue Tumelaire 23 A
6000 CHARLEROI**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 28 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. DESGAIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 augustus 2010 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 25 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoekster hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrestnr. 85 813 van 13 augustus 2012 de afstand van het geding vaststelt.

Op 6 september 2011 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet). Op 20 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekster ter kennis gebracht op 28 maart 2014. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 13.09.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

*K., A. (R.R.: ...)
geboren te Orasje op (...)1969*

*K., E.
geboren te Orasje op (...)2009*

*nationaliteit: Bosnië en Herzegovina
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de standaard medische getuigschriften d.d. 19.07.2011 en 28.07.2011 vertonen geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RVV dd. 29 februari 2012).

Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 13.09.2011 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen d.d. 08.12.2011, 03.04.2012, 08.05.2012, 13.07.2012, 04.09.2012, 29.02.2013, 18.03.2013, 04.04.2013, 23.09.2013. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, van de materiële motiveringsplicht, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het voorzichtigheidsbeginsel.

Ter adstruering van de middelen zet verzoekster het volgende uiteen:

« EN CE QUE,

La partie adverse s'appuie uniquement sur les certificats médicaux OE dressés les 19/07/2011 et 28/07/2011 par le Dr D. pour déclarer la demande litigieuse irrecevable, au motif que les dits certificats ne mentionnent aucun énoncé quant au degré de gravité de la maladie, conformément à l'article 9ter § 1er alinéa 4 de loi du 15 décembre 1980 ;

ALORS QUE,

En l'espèce, il doit être souligné que la requérante a communiqué à la partie adverse de nombreux certificats médicaux (voyez supra, pt 2) dans le but d'actualiser son état de santé et l'évolution des pathologies recensées au terme de la demande litigieuse ;

Que le Conseil de céans sera attentif au fait que le demande de séjour est introduite le 13/09/2011 ;

Que la décision litigieuse, quant à la recevabilité de cette même demande, sera rendue le 20/03/2014, soit plus de deux ans après son introduction ;

Que la partie adverse a limité son examen et sa motivation, dans le cadre de la recevabilité de la demande, aux seuls certificats médicaux joints à la demande litigieuse ;

Que dans l'intervalle, l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 a été modifié par la loi du 8 janvier 2012 (entrée en vigueur le 06/02/2012) ;

Que le nouvel article 9ter § 1er de la loi du 15 décembre 1980 prévoit ainsi que « l'étranger transmet avec la demande tous les renseignements utiles et récents concernant sa maladie (...) », sans prévoir de règle particulière pour ce faire ;

Que le Conseil de céans a également soutenu que « (...) la prise en compte de l'ensemble des documents produits avant prise de décision par la partie défenderesse aurait justement peut-être fait en sorte que le stade de la recevabilité aurait été franchi, le contraire ne pouvant être a priori présumé. C'est ce que soutient en substance la partie requérante qui indique que les documents rejetés « permettaient de voir l'évolution de la pathologie de l'intéressé et son caractère actuel », problématique qui n'est pas sans intérêt lorsqu'il s'agit de déclarer une demande irrecevable en se fondant sur le niveau de gravité de la maladie alléguée » (CCE, arrêt n°100 322) ; Qu'en l'espèce, force est de constater qu'en prenant la décision querellée, la partie adverse purge la question de la recevabilité de la demande formée par la requérante, sans toutefois apprécier l'ensemble des éléments portés à sa connaissance et plus particulièrement, en faisant fi des certificats médicaux qui lui ont été adressés par courrier recommandé entre le 08/12/2011 et le 23/09/2013 (voyez supra, pt 1) ;

Qu'il est contraire au principe de bonne administration de statuer, le 20/03/2014, sur une demande de séjour pour raisons médicales, introduite le 13/09/2011, en obviant les certificats médicaux communiqués dans l'intervalle tout en se contentant d'apprécier uniquement les pièces médicales jointes à la demande, assurément périmées au moment de la décision puisque déposées plus de deux ans auparavant ;

Qu'également, la décision querellée viole l'obligation de motivation adéquate imposée par les articles 1, 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 ;

Qu'il convient de rappeler que s'agissant des obligations qui pèsent sur les autorités administratives en vertu de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, si elles n'impliquent nullement la réfutation détaillée de tous les arguments avancés par la partie requérante, elles comportent, toutefois, l'obligation d'informer la partie requérante des raisons qui ont déterminé l'acte attaqué, ce qui implique que la motivation doit répondre, fut-ce de façon implicite mais certaine, aux arguments essentiels de l'intéressé (dans ce sens, voir C.E., arrêts n° 97.866 du 13 juillet 2001 et n°101.283 du 29 novembre 2001). ;

Que force est dès lors de constater que la partie adverse n'a aucunement fait état, dans la motivation de la décision attaquée, des raisons pour lesquelles les autres pièces médicales annexées à la demande litigieuse n'ont pas été prises en considération ;

Qu'en conséquence, l'acte querellé n'est pas suffisamment motivé au regard des exigences de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980, en vertu duquel la partie adverse est tenue, dans le cadre de l'analyse de l'existence d'une pathologie dans le chef du requérant, après examen de sa situation médicale individuelle et concrète, au regard de l'ensemble des éléments médicaux communiqués à l'appui de sa demande de séjour ;

Qu'en définitive, la décision querellée viole l'obligation de motivation adéquate imposée par l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 et doit être annulée ;

Que partant, le moyen est fondé et la décision entreprise doit être annulée ;

(...)

EN CE QUE,

La décision querellée se fonde sur l'article 9ter § 1er alinéa 4 et § 3, 3° de la loi du 15 décembre 1980 pour constater que la demande querellée doit être déclarée irrecevable ;

ALORS QUE,

En l'espèce, il doit être rappelé que la maladie et son traitement ont été précisés dans les certificats médicaux querellés, éléments par ailleurs non contestés par la partie adverse ;

Que par contre, la mention du degré de la gravité de la maladie est contestée quoique les médecins de la requérante font état des pathologies suivantes :

- céphalées post-traumatiques
- suspicions d'une sclérose en plaque ;
- anxiété majeure ;

Qu'il doit être rappelé que l'article 9ter § 1er alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980 dispose : « L'appréciation du risque visé à l'alinéa 1er, des possibilités de traitement, leur accessibilité dans son pays d'origine ou dans le pays où il séjourne et de la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire indiqués dans le certificat médical, est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet. Ce médecin peut, s'il l'estime nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts » ;

Que « l'obligation de motivation formelle qui pèse sur l'autorité, si elle n'implique nullement la réfutation détaillée de tous les arguments avancés par la requérante, n'en comporte pas moins l'obligation d'informer cette dernière des raisons qui ont déterminé l'acte attaqué, ainsi que celle de répondre, fut-ce de façon implicite mais certaine, aux arguments essentiels de l'intéressé » (Arrêt CCE n° 43 529 du 20 mai 2010) ;

Qu'en l'espèce, la motivation de la décision entreprise ne permet pas de comprendre en quoi les mentions reprises par les médecins traitants du requérant doivent mener au constat de l'irrecevabilité de la demande plutôt qu'à une appréciation critique dans le cadre de son bien-fondé ;

Qu'il a ainsi été jugé : « Dès lors que la partie requérante a déposé la preuve de son identité, indiqué l'adresse de sa résidence effective, et produit un certificat médical, ainsi que tout autre renseignement ou pièce utile concernant sa maladie dont elle dispose en date de l'introduction de la demande, le fonctionnaire médecin est seul habilité à porter une appréciation sur les éléments présentés, en ce compris le contenu du certificat médical, lesquels vont le conduire à constater l'existence ou l'absence d'un risque réel pour la vie ou l'intégrité physique du demandeur ou de traitement inhumain et dégradant. S'il estime les éléments déposés par le demandeur insuffisants pour lui permettre d'atteindre une telle conclusion, la loi lui ouvre la possibilité d'examiner le demandeur ainsi que de solliciter l'avis complémentaire d'experts. Par conséquent, il appartient au fonctionnaire médecin d'apprécier le caractère suffisant ou non des éléments portés à son attention » ; (Arrêt CCE n° 45 773 du 23 juin 2010);

Qu'en effet, à travers l'obligation de mentionner le degré de gravité, la partie adverse tend à solliciter du médecin qui rédige le certificat médical, de se prononcer sur la recevabilité de la demande de séjour ; Que le Conseil national de l'ordre des médecins lui-même estime qu'une fonction de médecin expert est ainsi assignée au médecin traitant par les questions concernant la gravité, les conséquences, les complications éventuelles, l'évolution et le pronostic d'une ou plusieurs affections (avis du 19 février 2011 du Conseil national des médecins, voyez en ce sens : <http://www.ordomedic.be/fr/avis/conseil/certificat-medical-type-en-matiere-de-regularisation-medicale-d-etrangers>);

Qu'enfin, le degré de gravité ne peut être pas apprécié indépendamment de la maladie et de son traitement et doivent nécessairement être mises en lien avec la situation du pays d'origine ;

Qu'en conséquence, l'acte querellé n'est pas suffisamment motivé au regard des exigences de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980, en vertu duquel la partie adverse est tenue de justifier en quoi le fait de ne pas mentionner le degré de gravité de la maladie doit conduire à l'irrecevabilité de la demande plutôt qu'à une appréciation critique dans le cadre de son bien-fondé ;

Qu'en rejetant d'emblée la demande au stade de la recevabilité pour les motifs repris ci-dessus, la partie adverse a fait une application erronée de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 de sorte que la décision querellée doit être annulée;"

2.2 De in de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven en de juridische basis aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een eenvoudige lezing leert dat de artikel 9ter, § 3,3° en artikel 9ter, § 1, 4e lid van de vreemdelingenwet niet werden gerespecteerd bij verzoeksters aanvraag en de beslissing geeft tevens de feitelijke argumenten duidelijk weer.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Betreffende deze vermeende schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de vreemdelingenwet geldt dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij ook blijf geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu is de toepasselijke wetsbepaling artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet stipuleert dat:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)

Uit artikel 9, § 3, 3° juncto artikel 9, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. Diagnose een *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend”* gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de *“ernst van de aandoening”*. Er is geen specifieke vraagstelling over de *“graad van de ernst”* voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van de ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B.

In casu motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing dat er in het standaard medisch getuigschrift van 19 juli 2011 en van 28 juli 2011 geen enkele uitspraak werd gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte. “Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 13.09.2011 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen d.d. 08.12.2011, 03.04.2012, 08.05.2012, 13.07.2012, 04.09.2012, 29.02.2013, 18.03.2013, 04.04.2013, 23.09.2013. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Verzoekster betwist niet dat in de initiële aanvraag van 13 september 2011, een standaard medisch getuigschrift werd gevoegd van 19 juli 2011 en van 28 juli 2011 en dat er verder geen medische getuigschriften werden gevoegd in bijlage van de initiële aanvraag. Verzoekster betwist evenmin dat in deze voormelde getuigschriften geen uitspraak werd gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verzoekster verwijt de verwerende partij evenwel geen rekening te hebben gehouden met de medische getuigschriften die ze na de initiële aanvraag nog heeft ingediend.

De Raad merkt op dat de verwerende partij terecht geen rekening heeft gehouden met de door verzoekster op latere datum ingediende medische getuigschriften nu de ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de initiële aanvraag. *“Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag”,* (RvS 4 juli 2012, arrestnr. 220.173). Waar verzoekster verwijst naar de ‘recente’ medische getuigschriften die zij op een later tijdstip heeft gevoegd aan de aanvraag, doet zij geen afbreuk aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zijn uitvoeringsbepalingen. *“Die ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag”,* (RvS 4 juli 2012, arrestnr. 220.173).

Waar verzoekster betoogt dat de verwerende partij heeft nagelaten te motiveren waarom zij geen rekening wil houden met het geheel van de medische stukken die haar zijn overgemaakt, kan zij niet worden gevolgd nu in de bestreden beslissing uitdrukkelijk het volgende wordt gemotiveerd: *“Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Er kan dan ook geen rekening gehouden worden met de aanvullingen d.d. 08.12.2011, 03.04.2012, 08.05.2012, 13.07.2012, 04.09.2012, 29.02.2013, 18.03.2013, 04.04.2013, 23.09.2013. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”*

“De wetgever heeft uitdrukkelijk een aantal precieze eisen willen stellen om misbruik van de regularisatieprocedure te voorkomen, waaronder het voorleggen van een medisch attest van een welbepaald model en waaruit onder meer de graad van ernst van de ziekte van de betrokkene moet blijken”, (RVS 11 januari 2013, arrestnr. 222.013).

Verder betoogt verzoekster dat de graad van ernst van de ziekte niet los van de aandoening zelf en van de behandeling kan worden beoordeeld. De verwerende partij diende het advies van een arts-adviseur op te vragen en mocht de beoordeling niet overlaten aan een attaché.

Uit artikel 9, § 3, 3° *juncto* artikel 9, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet volgt dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt is tot de vaststelling of de noodzakelijke vermeldingen zich op het standaard medisch attest bevinden. Indien de gemachtigde oordeelt dat het standaard medisch getuigschrift voldoet aan de voorwaarden van voormelde bepaling, verklaart hij de aanvraag ontvankelijk en wordt zij ter advies voorgelegd aan de ambtenaar-geneesheer. Indien de

gemachtigde vaststelt dat niet aan deze voorwaarden is voldaan, verklaart hij de aanvraag onontvankelijk.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, werd het bij de aanvraag 9ter gevoegde standaard medisch getuigschrift niet onderworpen aan een inhoudelijke beoordeling. De gemachtigde stelde enkel vast, op basis van de *supra* vermelde wetsbepaling, dat de attesten geen uitspraak doen over de graad van ernst van de medische aandoening, nochtans een vereiste.

De formulering van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet anders geïnterpreteerd worden dan dat de ontvankelijkheidsvereisten op eenvoudige wijze moeten kunnen beoordeeld worden door de gemachtigde van de staatssecretaris. In deze context dienen ook de verplichte vermeldingen in het standaard medisch getuigschrift begrepen te worden. De graad van ernst moet derhalve kunnen vastgesteld worden door een persoon die geen medische opleiding genoten heeft. Deze vereiste voldoet wel degelijk nog steeds aan de *ratio legis* van de *supra* vermelde nieuwe wetsbepaling. De tussenkomst van een ambtenaar-geneesheer wordt slechts voorzien in de beoordelingsfase ten gronde, terwijl het te dezen om een beslissing betreffende de ontvankelijkheid gaat (RvS 26 februari 2013, arrestnr. 222.627).

Verzoekster maakt een schending van de materiële motiveringsplicht en van de hierboven opgesomde beginselen niet aannemelijk. Zij laat bovendien na uiteen te zetten op welke wijze artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 wordt geschonden door de bestreden beslissing.

Beide middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zeventien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN